

РЕШЕНИЕ

№ 6086

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 28.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6046** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. С. М., чрез адвокат П. Б. срещу Заповед № Т-566/08.06.2022 г. на Министъра на външните работи, с която на основание чл. 106 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия. До момента на издаване на заповедта, оспорващият е заемал длъжността началник на отдел „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура”.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че при извършеното съкращение административният орган не е взел предвид факта, че оспорващият притежава необходимата професионална компетентност и опит, необходими за заемане на длъжността. Инвокирани са доводи, че при извършеното реструктуриране на процесната администрация всъщност не е извършено реално съкращение на длъжности, а само сливане на определени звена, при което обемът на работата и задълженията, присъщи за заеманата от жалбоподателя длъжност са запазени. С промените в длъжностното разписание, в сила от 09.06.2022 г., са обединени две дирекции – „Информационни и комуникационни системи” и „Сигурност на дейността на информацията” в една дирекция „Информационно и комуникационно обслужване и сигурност на информацията”. При това е запазен броя на щатните бройки на служителите от двете обединени звена. Функциите и задълженията на служителите в новосформираната

дирекция представлява сбор от функциите и задълженията на служителите от двете съществували до тогава дирекции. В новосформираните дирекции и отдели са преместени служители от закритите звена. Според оспорващия, понятието „длъжност в администрацията“ обхваща два основни белега: 1. Нормативно определена позиция и 2. Система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. В случая, нито длъжността „Началник на отдел“, е премахната изцяло от структурата на МВнР, нито са премахнати специфичните задължения, характерни за изпълняваната от жалбоподателя длъжност до съкращаването ѝ, което прави процесната заповед незаконосъобразна. В жалбата се сочи, че административният орган не е спазил целта на закона и е упражнил превратно властта си. Преструктурирането е имало за цел не да се подобри ефективността на процесната администрация, а да бъдат отстранени неудобните хора.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият се явява лично. Упълномощеният от него адвокат Б. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето на Министъра на Външните Работи не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Г. представя писмен отговор, в който оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. Представени са допълнителни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, оспорващият е заемал длъжността началник на отдел „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, в дирекция „Информационни и комуникационни системи“ в Министерството на външните работи.

С Постановление № 88 от 13 май 2022 г. на Министерския съвет е изменен и допълнен Устройственият правилник на МВнР, приет с Постановление № 202 на Министерския съвет от 2013 г. (обн., дв. бр. 80 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 7 и 39 от 2017 г., бр. 34 и 70 от 2018 г., бр. 5, 57 и 101 от 2019 г. и бр. 72 от 2020 г.). В доклада от вносителя - министъра на външните работи, придружаващ издаването на подзаконовия нормативен акт, е посочено, че „с цел повишаване ефективността на структурните звена се предвижда намаляване броя на дирекциите в общата администрация от шест на четири“. С § 9 от ПМС № 88 от 13.05.2022 г. се отменя чл. 24а от Устройствения правилник на МВнР, т.е. с Постановлението на Министерския съвет дирекция „Информационни и комуникационни системи“ в МВнР, в която дирекция жалбоподателят е изпълнявал своите служебни задължения, е закрыта.

Със заповед № УР 95-00-279/08.06.2022 г. Министърът на външните работи е закрыт отдел „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, в дирекция „Информационни и комуникационни системи“ в Министерството на външните работи и е закрыта една щатна бройка „Началник на отдел“. Със същата заповед е открита дирекция „Информационно и комуникационно

обслужване и сигурност на информацията“, в която са обособени общо четири отдела.

Със заповед № УР 95-00-279/08.06.2022 г. Министърът на външните работи, в изпълнение на § 2 от Заключителните разпоредби на Устройствения правилник на МВнР, е утвърдил ново длъжностно разписание, като с него са утвърдени новите длъжности на лицата назначени по трудово и служебно правоотношение в МВнР, в съответствие с направените с ПМС № 88 от 13.05.2022 г. изменения в Устройствения правилник на МВнР. Съгласно длъжностното разписание, в сила от 09.06.2022 г., дирекция „Информационни и комуникационни системи“, в рамките, на която се е намирал ръководения от жалбоподателя отдел „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“ и Дирекция „Сигурност на дейността и информацията“ са закрити. В тях общо е имало 6 отдела. В новосъздадената дирекция „Информационно и комуникационно обслужване и сигурност на информацията“ са създадени общо четири отдела, като в отдел „Информационно-комуникационни технологии и системи“ се създават два сектора – „Информационно-комуникационни инфраструктури“ и „Поддръжка на Националната визова информационна система“.

Вземайки предвид направените изменения в длъжностното Министърът на външните работи е издал оспорената заповед.

По делото са приети като доказателства различни варианти на длъжностна характеристика за длъжността началник на отдел „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, в дирекция „Информационни и комуникационни системи“ в Министерството на външните работи, длъжностна характеристика за длъжността „началник на отдел“ „Информационно-комуникационни технологии и системи“, в дирекция „Информационно и комуникационно обслужване и сигурност на информацията“, длъжностна характеристика за длъжността „началник на сектор“ „Информационни и комуникационни инфраструктури“.

Като доказателства са приети и поименно щатно разписание на длъжностите в МВнР към 08.06.2022 г. и към 09.06.2022 г. – преди и след издаването на оспорваната заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е получена лично от Р. М. на 15.06.2022 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 01.07.2022 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 108, изр. първо от ЗДСл, служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването. В случая заповедта, с която служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено е издадена от Министъра на външните работи. Съгласно § 2 от Устройствения правилник на МВнР, Министърът на външните работи утвърждава ново длъжностно разписание и привежда трудовите и служебни правоотношения на служителите в Министерството на външните работи в съответствие с правилника в едномесечен срок от влизането му в сила. Следователно, той, в качеството си на орган по назначаването, е компетентен да изменя и прекратява служебните правоотношения на държавните служители.

На основание на посочените норми, компетентният административен орган в лицето на Министъра на външните работи е утвърдил и длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание на МВнР, в сила съответно към 08.06.2022 г. и към 09.06.2022 г. – преди и след издаването на оспорваната заповед. Видно от тези разписания е закрит целия отдел „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, в дирекция „Информационни и комуникационни системи“ в Министерството на външните работи.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията“ се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, белезите на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

По отношение на заеманата от жалбоподателят длъжност е установено, че посочените изисквания са били налице - той е заемал длъжността „началник на отдел“ „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, в дирекция „Информационни и комуникационни системи“ в Министерството на външните работи. Според утвърденото длъжностно разписание от 01.04.2022 г., длъжността „началник на отдел“ „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, в дирекция „Информационни и комуникационни системи“ в Министерството на външните работи е с ранг III младши и за заемането ѝ се изисква образователна степен „магистър“.

С влизането в сила на новия щат на МВнР, считано от 09.06.2022 г., е извършено действително съкращение на отдел „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, в дирекция „Информационни и комуникационни

системи“ в Министерството на външните работи.

По-горе бяха подробно изложени детайлите, свързани със закриването на отдели, в рамките на процесната администрация. Независимо от факта, че длъжността „началник на отдел“ е продължила да съществува в рамките на новообразуваната Дирекция „Информационно и комуникационно обслужване и сигурност на информацията“, където са създадени общо четири отдела, специфичните за съкратената длъжност „началник на отдел“ „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, функции, не могат да се препокрият с функциите, специфични за длъжността „началник на отдел“ на новообразуваните отдели в рамките на дирекция „Информационно и комуникационно обслужване и сигурност на информацията“. Видно от описаните по-горе длъжностни разписания, съответно в сила до 08.06.2022 г. и от 09.06.2022 г., е налице действително намаляване на броя на служителите. До 08.06.2022 г., броят на служителите в дирекция „Информационни и комуникационни системи“ и в Дирекция „Сигурност на дейността и информацията“, за които оспорващият твърди, че се били слети при извършеното реструктуриране, заемащи длъжността „началник на отдел“ е бил 6, докато в новосформираната дирекция „Информационно и комуникационно обслужване и сигурност на информацията“ броят на служителите, заемащи тази длъжност е вече 4.

Намаляване на бройките за длъжността „началник на отдел“, във връзка със закриването на броя на отделите в дирекцията, е една от формите на премахване на длъжността като нормативно определена позиция.

Съдът не намира, за основателни оплакванията на жалбоподателя, изложени в представените писмени бележки, че е налице припокриване на функциите между заеманата от него длъжност „началник на отдел“ „Поддръжка и развитие на информационната и комуникационната инфраструктура“, в дирекция „Информационни и комуникационни системи“, с тези за длъжността „началник на отдел“ „Информационни и комуникационни технологии и системи“, в новата дирекция „Информационно и комуникационно обслужване и сигурност на информацията“. Дори да е налице известна прилика във функциите, внимателният прочит на длъжностните характеристики, особено в частта „области на дейността“ за длъжността, води до извода, че са налице значими различия. За заеманата от жалбоподателя длъжност са предвидени много повече задължения от тези предвидени за длъжностите „началник на отдел“, след извършеното реструктуриране.

Изложеното потвърждава направения по-горе извод, че длъжността на жалбоподателя, след направената реорганизация и съкращаване, вече не съществува и като система от функции, задължения и изисквания.

Съдът намира, че фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение са описани в заповедта, като е конкретизирано материално-правно основание - чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ - съкращаване на длъжността. Налице е и точно описание на заеманата от М. длъжност. Посочена е и датата, считано, от която се прекратява служебното правоотношение.

Органът по назначаването не е длъжен да посочи мотиви защо се закрива една или

друга структура в подчинената му администрация, защото това е свързано в оптимизацията на нейното функциониране. Не подлежи на съдебен контрол и въпроса дали действително е целесъобразно съкращаването заеманата от жалбоподателя длъжност, с оглед на твърденията му за това, че направеното преструктуриране е с цел да бъдат освободени неудобните служители. Както беше посочено направената реорганизация е свързано с по-доброто и оптимално функциониране на дирекцията, което изцяло зависи от преценката на ръководителя на съответната администрация.

В обхвата на оперативната самостоятелност на органа по назначението е да извършва такива промени в длъжностното разписание с цел оптимизиране на работата в МВнР. Съобразно предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 2, ал. 3 от ЗДСл, органът по назначаването разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности. При осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, която не подлежи на съдебен контрол. Органът има интерес от най-ефикасно управление на дейността. В тази връзка неоснователни са доводите за несъответствие на обжалваната заповед с целта на закона.

От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение материалния закон. Същата е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материално-правните разпоредби и в съответствие с целта на закона, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал присъждането им, на същия се дължат такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. М., чрез адвокат П. Б. срещу Заповед № Т-566/08.06.2022 г. на Министъра на външните работи, с която на основание чл. 106 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

ОСЪЖДА Р. С. М., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерството на Външните Работи, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.